

Yazar: Ramazan YILMAZ

Kur'ani Kavramları Gerçek Anlamlarıyla Kullanmak-1 TEVHİD

Kur'an'ın net anlaşılması, buna bağlı olarak Tevhidi esasların a¸ık¸a öğrenilmesi ve yüce Allah'a hakkıyla iman edilmesi, ancak Kur'anı kavramların ger¸ek anlamları ile bilinmesi halinde mümkün olabilir. Tarihsel süre¸te insanlar, kendilerine ulaşılan ilahi duyuruları net anlıyor, ona göre tavır belirliyor, iman ve küfürlerini ona göre ortaya koyuyorlardı. Risalet tarihi boyunca Tevhidi mücadelede, Hak batıl, Tevhid bir taraftarları, kendilerine ulaştırılan ilahi mesajın kendilerinden ne istediğini, nasıl bir sorumluluk altına gireceklerini biliyor, iman ya da inkârlarını ona göre belirliyorlardı. Bu süre¸, son Nebi Hz. Muhammed (as)'a kadar devam etmiş, insanlar, tavırlarını bilin¸li bir şekilde ortaya koymuş, konularını ona göre belirlemişlerdi. Hz. Muhammed (as) ve Hulefai Rapidin döneminden sonra saltanat, ¸ıkar, kavim, kabile ve ırkî taassubun ön plana ¸ıkması, saltanat ve dünyevi ihtirasların her şeyden önemli görülmesi üzerine Kur'anı kavramların anlamları ile oynanmaya, kavramların anlamları ona göre değiptirilmeye bağlanmış, öyle ki, daha da ileri gidilerek Rasulullah (as) üzerine iftira atılarak yalan sözler uydurulmuştur. “Sözlerini bozmaları sebebiyle onları lanetledik ve kalplerini katı yaptık; kelimelerin yerlerini değiptirdiler, o nedenle öğütlenen şeyi muhafaza etmediler ve unuttular. Onlardan pek azı hari¸, onların hainliklerine daima muttali olursun, bu yüzden onlardan vazge¸ ve yüz¸evir, büphesiz Allah, güzel davranışları sever.” (Maide, 13) Mezhep ve grup taassubu, Kur'anı kavramlardaki anlam değipikliğini hızlandırmıştır Mezhep¸iliğin ortaya ¸ıkması, grup taassubunun dini hassasiyetten önemli görülmesi, Kur'anı kavramlarda yapılan tahribatı daha da artırmış, uydurulan sözlerle Rasulullah (as) adeta yüce Allah'a karşı bir muhalif gibi gösterme ¸abasına girilmiştir. Kur'an'a karşı a¸ık¸a cephe alma cesareti göstermeyen mezhep¸i ve grup¸u sapıklar, Rasulullah (as)'a atılan uydurukları yalanlarla Kur'an'ın mana ve mesajını, kavramların ger¸ek anlamlarını, isteklerine uygun

deđiptirmeye ¸alýbmýplardýr. Bu dönemlerde yapýlan meal ve tefsirlerin bir¸ođu, bu deđiptirilen Kur’ani kavramların etkisinde kalýnarak yapýlmýp, bu nedenle Kur’ani mesaj, ilk nazil olduđu dönemden ¸ok farklý ve Tevhidi i¸erikten uzak bir þekilde insanlara ulaþtýrýlmýþtýr. “Þüphesiz onlardan bir fýrka, dillerini Kitapla eđip bükerler, siz Kitap’tan sanasýnýz diye, oysa o Kitaptan deđildir ve derler ki: ‘O, Allah katýndandýr’ o, Allah katýndan deđildir. Allah’a karpý onlar, bilerek yalan söylerler.” (Al-i Ýmran, 78) Günümüze kadar gelen bu Kur’ani kavramlarınýn i¸lerinin bopaltýlarak anlamlarýnýn deđiptirilmesi ya da gizlenmesi ¸abasý ile yetinmeyen bilin¸li bilin¸siz saptýrýcýlar, yüce Allah (cc), Rasulullah (as) ve Ýslâm gibi en temel kavramların bile anlamlarý ile oynamýþlardýr. “Yalan söyleyip Allah’a iftira atan ya da O’nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! Þüphesiz zalimler, kurtuluþa ermezler.” (En’am, 21) Bilin¸li bilin¸siz saptýrmalar sonucunda günümüzde anlaþýlan Allah, Rasul, Din mefhumlarý ile Kur’an’ýn ilk nazil olduđu dönemdeki Allah, Rasul ve Ýslâm kavramlarý taban tabana zýttýrlar. Bu nedenle günümüzde yüce Allah’a iman ettiklerini iddia edenler, Kur’an’da ger¸ek anlamý ile bildirilen âlemlerin Rabb’i Allah’a deđil, uydurulan bir Allah mefhumuna inanmaktadýrlar. Bel’amlarýn, Kur’an’ýn temel kavramlarıný saptýrmalarý sonucunda insanlar, yüce Allah’ý (hâþâ) adeta sýradanlaþtýrýp kendilerinden biri gibi gördüler. Hatta kendilerinin her türlü gayri Ýslâmi ve gayri mebru fiillerine rađmen kendilerini, yüce Allah’ýn salih kullarý olarak görüp cenneti garanti etmiþ duygusuna kapýldýlar. “Kullarýndan bir par¸ayý O’na münasip gördüler, ger¸ekten insan apa¸ýk bir nankördür.” (Zuhruf, 15) “Allah’ýn kadir olduđunu hakkýyla takdir edemediler, þüphesiz Allah ¸ok günc¸ilüdür, azizdir.” (Hac, 74) “Allah’ý hakkýyla takdir edemediler, kýyamet günü yer, tamamen O’nun avucundadýr, gökler de sađ elinde dürülmüþtür. O yücedir, onların ortak koþtuklarýndan münezehtir.” (Zümer, 67) Günümüz insanýnda yüce Allah mefhumu, Mekke müþriklerinin anlayýþýndan farklýdýr. Bunlar da, týpký Mekke müþrikeri gibi yüce Allah’ýn. dünya iplerine karýpmayan, ancak gökten yađmuru yađdýran, nebatý bitiren bir yaratýcý olduđunu biliyor, ondan öte bunlar i¸in bir anlam ifade etmiyor. Bunlar i¸in Kur’an ise, anlaþýlmadan okunup ge¸ilen, okunurken sevap kazandýran bir

kitaptan başka bir şey de değildir. Kur'an kavramlarının anlamlarını deşirtmek, yüce Allah’a karşy isyandır Yüce Allah (cc), Kitabını indirmiş, onda hiçbir eksiklik yapmamış, dinini tamamlamış ve tamamladığı dinden razı olmuştur.

“Hamdolsun Allah’a ki, kuluna Kitab’ı indirdi ve ona hiçbir pürüz koymadı.” (Kehf, 1)

“…Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak Yüce Allah’ın. apaçyık bir şekilde indirdiği, herhangi bir eğilik koymadığı, eksik yapmadığı, Kur'an ayetlerinin anlamını deşirtmeye kalkışmak, Kur'an kavramları farklı yorumlayıp anlamlandırmak, anlamlarını deşirtmek yüce Allah’ın indirdiğini beşenmemek, O’na karşy isyan etmektir. Farklı anlamlar yüklenmiş, anlamları gizlenmiş kavramlarla tefsir edilip açyıklanan bir Kur'an ile anlatılmak istenen din, yüce Allah’ın razı olduğu Yüce dini deşildir. Böyle bir din, tahrif edilmiş Yahudi ve Hristiyanların dinlerinden farklıdır. Tahrif edilmiş böyle bir dine inananlar, kesinlikle yüce Allah’ın Kur'an’ı da indirdiği Yüce iman etmemiş, doğal olarak da Müslüman olmamışlardır. Kur'an kavramlarının anlamlarını deşirtmek, gerçek manalarının gizlemek, peytanın görevini üstlenmektir. Peytan (aleyhane), yüce Allah’a yemin ederek O’nun doğru yolu üzerine oturup insanların saptıracağına yemin etmişti. Kur'an kavramlarının anlamlarını deşirtirenler, Hakkı batılla bulayarak gerçekleri gizleyenler, Allah’ın doğru yolu üzerinde oturan peytanın yardımcılardan başkaları deşildir. “Dedi ki: ‘O halde beni azdırmana karşyık onlar için senin doğru yolunun üstüne oturacağım, sonra onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından geleceğim ve onların çoğunu pükredenlerden bulmayacaksınız!” (A’raf, 16-17) “Senden önce hiçbir rasul ve nebi göndermemişti ki o, temenni ettiği zaman, peytan onun temennisine (bir düpünce) atmış olmasın; fakat Allah, peytanın attığı şeyi siler, sonra kendi ayetlerini sağlamlaştırır. Allah, âlimdir, hâkimdir. Peytanın attığı şeyi, kalplerinde hastalık olanlar ve kalpleri katılaşanlar için bir imtihan yapsın; zalimler, uzak bir ayrılık içindedirler.” (Hac, 52-53) Peytan dostlarının, Kur'an kavramlarının anlamları ile oynayıp deşirtmeleri sonucunda Tevhidi esaslar Kur'an’ı da adeta yokmuş gibi insanlara anlatılmamış, bunun sonucunda da bu anlamları ile oynanmış meal ve tefsirleri okuyanlar, Tevhidi bilinçten yoksun, bir ve küfür içerisinde bir inanca sahip olmuşturlar. Günümüzdeki Tevhid bir mücadelesi, yüce Allah’ın Kur'an’ı da bildirip razı olduğu

Yslâm dinine mensup olan Müslümanlarla Samiri soylu bel’amlarün, Kur’ani anlamlarün de¸tipirip sunduklarüy ve ağüna Yslâm dedikleri, fakat Kur’an’daki Yslâm ile isim benzerliği düpünda uzaktan yakündan hiçbir ilgisi bulunmayan tahrif edilmiç dine mensup olan müprikler arasünda yapülmaktadür. Müprikler, yüce Allah’a, Kur’an’a, Rasulullah (as)’a ve Yslâm’a iman ettiklerini iddia etmelerine rağmen üzerinde bulunduklarüy tahrif edilmiç dinlerinden hareketle yüce Allah’ün Kur’an’da reddedilmesini emrettiği, reddedilmeden Kendisine iman edilmeyeceğini bildirdiği tağutu reddetmedikleri gibi üstüne üstük savunucusu olmuçlar ve tağut yolunda Müslümanlarla mücadele edip savapmaktadürlar. “Yman edenler Allah yolunda savapürlar, kâfirler de tağut yolunda savapürlar; o halde peytanün dostlarüyyla savapün, püphesiz peytanün hilesi zayüftür.” (Nisa, 76) Tevhid pür mücadelesinde Kur’ani Kavramlarün önemi Tevhid-pür, Hak-batül mücadele tarihi boyunca, Hak-batül taraftarlarüy, seçimlerini ve mücadelelerini, kabul ya da inkârlarün, dostluk ve düpmanlüklarün çok açyk bir bilgi ve bilinç içerisinde yapüyorlardüy. Kur’an, Tevhid-pür taraftarlarün mücadelelerini verirken onlarün, üzerinde bulunduklarüy yolu bilinçli bir pekilde seçtiklerini de bildiriyor. Tarihi süreçte Tevhidi esaslarüy kabul eden Müslümanlar, kendilerine gelen vahyi anladüklarüy için neyi, niçin kabul ettiklerini, bu kabulün kendilerine ne kazandürüp ne kaybettireceğini, kimleri dost bilip kimleri karüplarüna alacaklarün çok iyi biliyor ve saflarün ona göre belirliyorlardüy. Onlar, iman ettikleri esaslarün kendilerinden ne istediğini, bu uğrunda nasül bir fedakârlükta bulunacaklarün, iman edipleri nedeniyle baüplarüna nelerin gelebileceğini bilerek iman ediyorlardüy. Risalet tarihinde Tevhidi esaslara iman edenler, bilinçli bir pekilde iman ettiklerinden karülaütüklarüy onca basküy, zulüm ve ipkenceye, çektikleri acülara rağmen, iman ettikleri esaslardan zerre kadar taviz vermemiç, doğru bildikleri Hak yolda canlarüy pahasüna mücadelelerini sürdürmüplerdir. Onlar, Tevhidi esaslarüy anlatüyor, insanlarüy, Tek bir ilaha iman etmeye çağürüyor, onlara iyiliği emredip onlarüy kötülüklerden men ediyorlardüy. “De ki: O Allah Bir’dir! Allah, Samed’dir, doğurmamüp ve doğurulmamüptür, O'nun dengi olmamüptür.” (Yühlas, 1-4) “Ylahünüz bir tek Ylah’tür, O'ndan baüpka ilah yoktur, Rahman’dür, Rahim'dir.” (Bakara, 163) Tarihi süreçte, tüm Risalet önderleri, bu çağürüyü tekrarlamüplar, insanlarüy yalnızca yüce Allah’y Bir’lemeye davet etmiçlerdir. Tevhidi esaslarüy

reddedenler de, inkârlarânâ bilinçli bir pekilde yapâyor, neyi reddettiklerini, kayâp ve kazançlarânâ, dost ve düþmanlarânâ ona göre belirliyor, saflarânâ ona göre bilinçli olarak seçiyorlardâ. “Elbette biliyoruz, onların söyledikleri þeyler gerçekten seni üzüyor, doğrusu onlar seni yalanlamâyorlar, fakat o zalimler, Allah’n ayetlerini bilerek inkâr ediyorlar.” (En’am, 33) Risalet tarihinde, vahyi esaslarân kabul ve reddinin bilinçli yapâlmasânân nedeni, vahyi esaslarân, indiği dönem insanlarânân kullandâklarâ dille ve anladâklarâ kavramlarla nazil olmasâydu. Bu nedenle onlar, ilahi mesajân kendilerini neye davet ettiğini çok iyi biliyorlardâ. Yâk dönem Müslümanlarâ, Kur’an’â saf ve berrak anlamlarâ sonucunda Tevhidi esaslarân mücadelesini yaparak Asr-ý Saadet diye anâlan Altân Çađâ meydana getirmişlerdir. Ancak ilk Müslümanlarân oluþturduklarâ Altân Çađâ, o dönemle sânârly kalmâþ, daha sonra böyle bir nesil ve çađâ meydana gelmemiştir. Önceki Müslümanlarân, birer iman abidesi olarak toplumlarâ içerisinde bulunmalarâ, iman ettikleri Tevhidi esaslarâ çok iyi kavramalarândan, ilahi mesajân içeriğini gereği gibi bilmelerinden, inançlarâna ait kavramlarâ net olarak algâlamalarâ, hayatlarânâ inandâklarâ Tevhidi esaslar doğrultusunda düzenlemelerindedir. Bu nedenle onlar, Tevhidi mücadelelerinde bâparâly olmuþ, derin izler bârakarak Rab’lerinin râzasânâ kazanabilmişler, yüce Allah (cc) da onlara yardâmâ etmiþ, rahmet ve mağfiretini onlardan esirgememiştir. Kur’ani Kavramlar Tevhidi esaslar Tevhid, yüce Allah'ân, kâpinin düþünce söz ve davranâþâ üzerinde tek Yâlah, Rab ve hakim olmasâydu. Tevhid inancâna sahip olan bir kimse, hiçbir konuda ve hiçbir pekilde iman ettiği esaslarân dâþânda düþünemez, konuþamaz, hareket edemez; aksi halde Tevhid inancâ zedelenir, kâpi þirke düþer. Tevhidi esaslara iman etmek, düþünce, söz ve davranâþlar üzerinde yüce Allah’n hükümlerinin, hiçbir sâkântâ duyulmadan, hakim kâlynmâsâ, düþünce, söz ve davranâþlarân, yüce Allah’n Kur’an’da bildirdiği esaslara kayâtsâz þartsâz teslim olunmasâ halinde mümkün olabilir. Yâman eden bir kimsenin, düþünce, söz ve davranâþlarâ üzerinde kendi arzularâ ve hevesi de dahil, Allah’n hükümlerine rağmen bâkalarâna söz hakkâ vermesi, onlara göre düþünüp konuþmasâ ve hareket etmesi ya da düþünce planânda bâþka kâpi ve ideolojilere yer vermesi apaçyâk þirktir ki böyle kimseler, düþünsele þirktedirler. Yüce Allah (cc), özellikle insanlarân kendi hevalarânâ ilahlaþtârmarâna dikkatleri çekmiþ

ve onları uyarmıştır. "Gördün mü, o hevasını ilah edinen kimseyi, şimdi sen mi ona vekil olacaksın!" (Furkan, 43) "Yâ Allah'ın hükümlerine rağmen bu hükümleri bildikleri halde gırmekten gelerek kendi arzularını, kimi dâbâncelerle tatmin etmeye çalışırlar, Kur'an'ın tümünü; bilseler de onlar, hevalarını ilah edinmiş, Kur'an'dan sapıp esfele Safine derekesine dâbâlıdır. Gırmekten; zede sayıları oldukça kabarılan bu kimseler yâ Allah (cc) bu örneği vermektedir. "Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz fakat onlardan çalışıp ayrılan, bu yüzden peytana tabi olup böylece azgınlardan olan kibinin haberini oku! Eğer dileseydik elbette onu, onlarla çalıştırdık, fakat o, yere saplandı ve hevesinin peşine dâbâlı, onun durumu, tipki bu köpeğin durumuna benzer ki, üstüne varış da dilini sarkıtır solur, onu bıraksa da dilini sarkıtır solur. İşte ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumu budur, bu kıssayı anlat, belki dâbâlıdır." (Araf, 175-176) Arzularını ilah edinen kimseler, Kur'an'ı bizzat okumalarına, kimi Müslümanlar tarafından deşipik pekillerde uyarılmalarına rağmen bu uyarılara icabet edip tevbe ederek hallerini değiştirmek yerine kendi hevalarına uymayı tercih ederek sapıklardan oluyolar. "O halde eğer sana icabet etmezlerse artık bil ki onlar, ancak hevalarına tabi oluyolar. Allah'tan bir yol gösterici olmadan kendi hevasına tabi olandan daha sapık kimdir! Muhakkak ki Allah, zalimler toplumuna hidayet vermez." (Kasas, 50) Kendilerine yapılan Kur'anı uyarılara rağmen sahip oldukları Kur'anı ilme uymayıp hevalarını ilah edenler, kendilerini Hak üzere zannetseler bile yâ Allah (cc) onların, kulaklarını ve kalplerini mühümler, gırmekten de perde çekerek, artık onlar hidayet bulamazlar. "Gördün mü, o hevasını ilah edinen, Allah'ın, bir ilim üzere saptırdayı, kulağının ve kalbinin üzere mühümlerledi, gırmekten üzere de bir perde çekti kimseyi! Şimdi Allah'tan sonra kim hidayet verecek! Hiç mi dâbâlıyorsunuz!" (Casiye, 23) Yukarıdaki ayetler, Araf suresi, 175-176. ayetlerinde örneği verilen kipi gibi vahyi bilgiye sahip onların anlatmaktadı ki, Casiye 23. ayette bunların bir ilim üzere saptıklarına dikkatler çekilmektedir. Kur'an, buna bağılı olarak Tevhidi esaslar, kibilerin arzularını tatmin eden, onlara maddi manevi kazanımları sağlayan, onların vâkıf bâbâlımlerine yarayan bir kitap deşil, ona iman eden ve Tevhidi esasları savunan kibilerin, onlar uğrunda hayatları da dahil, bâbâlımlerini feda edilecekleri bir Kitap ve maddede metodudur. Kur'an ve Tevhid, oldukça

pahalý bir sözür, kipilere bedel ödeten, uđrunda can, mal ve dünyevi bütün deđerlerin feda edildiđi yüce bir Kitap ve kavramdýr. Kur’an’ýn kendilerinden istediđi bedelleri vermeyen, vermeye hazýr olmayan, kendi hevalarýný tatminden bađka bir pey düpünmeyenler, ne Kur’an’a, ne de Tevhidi esaslara iman etmiplerdir. Onlar, kendi arzularýný tatmin etmek için Kur’an’a da Tevhidi esaslara da slogandan öte iman etmemiplerdir. Onlarýn durumu, tađýdýđ yüklerin farkýnda olmayan epekler gibidir. “Tevrat’ýn sorumluluđu verilenlerin, sonra onu nakletmeyenlerin misali, yük götüren epeđin misali gibidir. Allah’ýn ayetlerini yalanlayan kimselerin misali ne kötüdür; Allah, zalimler toplumuna hidayet vermez.” (Cuma, 5) Kur’an’daki bütün ayetleri kafalarýna doldursalar bile bu ayetlerin istediđi pekilde düpünüp hareket etmeyenlerin durumu gerçekten çok kötüdür. Bunlar, kendilerini dođru yol üzerinde zanneden aslýnda hidayet bulmayan sapýklardýr. Tevhidi mücadelenin, Sünnetullahta cari olduđu pekliyle sürdürülebilmesi, ancak Kur’ani kavramlarýn, asýl anlamlarýna uygun biçimde anlaýýlmasý, onlara, Risalet önderleri ve Tevhid erleri gibi iman edilip yabanmasý, böylece insanlara ulaftýrýlmasý halinde mümkün olabilir. Tevhidi esaslarýn, insanlara ulaftýrýlmasý, öncelikle bu esaslara iman ettiklerini söyleyen kipilerin, bu esaslarý çok iyi bilmeleri, tüm düpünce, söz ve davranýplarýný bu esaslara göre düzenlemeleri gerekir. Aksine davranýp, sapýklýktan bađka bir pey deđildir. Tevhidin anlamýný deđiptirmek, yüce Allah’a þirk koþmaktýr Tevhidin anlamý, bütün açýklýđý ve netliđi ile Kur’an’da ortaya konulmuþ, apaçýk bir pekilde açýklanmýþ ve insanlardan buna göre iman edilmesi istenmiptir. Kur’an’ýn apaçýk beyanýna rađmen Tevhidin anlamýný deđiptirmek, gerçek anlamý dýpýnda bir anlam yüklemeye kalkýpmak, yüce Allah’a karþý savap açmak, þirk koþup küfür ve sapýklýđa düpmehtir. Tüm Risâlet önderleri ve Tevhid erleri insanlarý, yalnýzca Rab’lerini tek ilah olarak kabul etmeye, O’nun dýpýndaki tüm otoriteleri reddetmeye davet etmiplerdir ki, zaten Kelime-i Tevhidin anlamý da budur. Yüce Allah (cc), tađutun reddedilmesini Kendisine iman etmenin ilk þartý olarak kabul etmiþ, bütün rasullerini, insanlara bu gerçeđi anlatmalarý için göndermiptir. “Andolsun biz, her millet içinden: ‘Allah'a kulluk edin, tađuttan kaçýnýn’ diye bir rasul gönderdik; Allah, onlardan kimine hidayet etti, onlardan kimi üzerine de sapýklýk hak oldu. Ýpte yeryüzünde gezin de bakýn,

yalanlayanların sonu nasıldır? (Nahl, 36) Bütün inşaatçıların, inşaatçıları ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esasları insanlara duyururlarken öncelikle taatun reddedilmesini istemiyelerdir. "Dinde zorlama yoktur, doğruluk, sapıktan elbette seçilip belli olmuştur; kim taatı inkar eder ve Allah'a iman ederse, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapılmıştır. Allah itendir, bilendir." (Bakara, 256) Kur'an'ın bu apaçık beyanından rahatsızlık duyan taati sistemler, belgelerin vasıtasıyla öncelikle Tevhid ve taat kavramlarının manalarının değiştirilmesidir. Belgeler Tevhidi, bir yapam biçimi olarak değil sızil olarak Kelime-i Tevhidi tekrarlamaktan ibaret şekilde vermiler, bu kelimeyi tekrarlayıp duranların cennete gideceğini iddia etmişlerdir. Belgeler, taatun anlamını da beyan olarak vermiler, yâni Allah'ın ayetlerini hisse sayan taatı ve temsilcilerini sızikonusu bile yapmamışlardır. Bunun sonucunda taata iman ve kulluk ettikleri halde kendilerini Müslüman zanneden yâdınlar tıremidir. Tevhidin ne olduğunu bilip ona iman edilmesinin ilk kısmı Kur'anı kavramların, asıl anlamlarına uygun biçimde bilinmesidir. Ancak bu durumda Kur'an net anlayılacak ve insanlar ancak o zaman Rablerine gerçekten iman etmiş olacaklardır. Kur'an net anlayıldıkça, insanlar Kur'anı mesajı, Tevhidi ilkeleri daha net anlayacak, ilerisinde buldukları sapıktan, dalalet, cehalet ve bağınazlıktan kurtulacak, gerçek bilgiye ulaşarak küfür, pirk ve sapıktıyın karanlıklarından vahyin aydınlığına geçeceklerdir. Böylece Uluhiyet, Rububiyet, Meliklik ve Ubudiyette Rableri yâni Allah'ın Tek ilah olarak kabul edecek, onun dıyındaki tüm sahte ilahları reddedeceklerdir. Tevhid, taati sistemlere payanda olarak kullanılanların durumu Bütün inşaatçıları ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esasları insanlara duyururlarken hisse bir şekilde taati sistemlerden izin almamışlar, onlarla ortak bir noktada buluşmamışlardır. Hele hele taati sistemlerin kendi ilerindeki mçadelelerinde hisse bir şekilde taraf olmamışlardır. Çünkü Tevhidi esaslara göre taatun her türlü, reddedilmesi gereken bir sapıktık ve Allah dımanıdır. Taatlar arasında tercih yapmak, herhangi bir konuda onlara destek olmak, Tevhidi esaslardan sapmak, taatun safında olmak, pirk ve küfre saplanmaktır. Tevhidi mçadele, taatların safında, onlara payanda olarak ortaya konulacak bir mçadele değil taatı, bütün inşaatçıların unsurları ile yeryüzünden kaldırıp yok etmektir. Taatlar arasında tercih yapanlar, Tevhidi esasları sloganik bir ifadede özetle anlamamışlardır. Taatların bir kısmını ehven diye kabul edip onlardan güzeller, öncelikle yâni

Allah'ın, tađutun reddedilmesini emreden ayetlerini inkar etmiř, Nahl suresi 36. ayette tanýmlanan sapýklardan olmuřlardýr. Tađutlarý sýnyflandýrarak birisine payanda olup onun yanýnda yer alýp sonra da hiçbir pey olmamýř gibi zel sohbetlerinde insanlara tađutun reddilmesi gerektiđini sýleyenlerin durumu, Bakara suresinde tanýmlananlarýn durumu gibidir. "Yman edenlerle karřyla baba kaldýklarýnda; "Yman ettik" derler, fakat peytanlarýyla baba kaldýklarýnda; "P;phesiz biz sizinle beraberiz, biz sadece alay edicileriz" derler. Allah, onlarla alay eder ve onlara s;re verir, tuđyanlarý i;erisinde dolayýr dururlar." (Bakara, 14-15) Tevhid, tađutu b;t;n y;nleri ile reddetmeyi gerekli kýlar; bunu yapmayanlar, Tevhide iman etmemiř, Tevhid ifadesini kimi duygularýný tatmin etmek ve maddi-manevi kimi k;ýkarlar elde etmek i;in k;alýpan, insanlarý bu nedenle kandýran Tevhidi asýl olarak inkar eden k;ýkarcý, ikiy;zl;, Ysl'm'sýn onurundan mahrum kimselerdir. Tevhidi m;cadelenin ilk nceliđi tađutun reddedilmesidir! Risalet tarihinde Tevhidi m;cadeleyi s;rd;ren Risalet n;derleri ve Tevhid erleri, hiçbir konuda ve durumda tađut ile birlikte hareket etmemiřler, tađutlarýn bu konudaki taleplerini k;ok net bir þekilde reddetmiřler, bunun hiçbir þekilde ve þartta m;mk;n olamayacađýný k;irlere bildirmiřlerdir. Hz. Ybrahim (as)'ın, Hz. Puayb (as)'ın ve Hz. Muhammed (as)'ın bu konudaki n;neklikleri ortadadýr. Tađutu a;k;a reddetmeyenlerin Tevhidi s;ylemleri sloganik, þekli g;r;n;leri insanlarý aldatmaya y;nelik peytani bir tuzaktan bapka bir pey deđildir. Y;ce Allah (cc) bunlara karřý M;sl;manlarý uyarmaktadýr. "Onlarý g;rd;đ;n zaman bedenleri hopuna gider, eđer konupsalar s;zlerini dinlersin, onlar, dayatýmýř k;t;k gibidirler, her bađýrtýyý kendi aleyhlerinde sanýrlar. Onlar d;pmadýr, onlardan sakýn. Allah onlarý gebertsin, nasýl da d;nd;r;l;yorlar!" (M;nafikun, 4) Tevhidi, grup, kiþi, gazete ve dergilere isim olarak vermek, Hakký suiistimaldir Tevhid, bir inanýř ve yapam biçimidir; bu nedenle isim olarak kullanýlamaz. Tevhidi, grup, kiþi, gazete ve dergilere isim olarak vermek, Hakký suiistimal, Hakký batýlla karýřtýrmak, Tevhidin asýl anlam ve mesajýný saptýrmaktýr ki bu, y;ce Allah'a karřý apa;k isyan, þirk ve k;f;r. Risalet tarihinde Risalet n;derleri, Tevhidi, kendilerine isim olarak deđil, m;cadele metodu olarak almýřlardýr. Tevhidin asýl anlamýnýn ve i;eriđinin ne olduđunu anlatýp bu konuda m;cadele etmeyenler, Tevhid kavramýnýn i;ini bopaltarak bu kutlu kavramý bazý kimselere, dergi ve gazetelere isim olarak vermiřler, b;ylece insanlarý, Tevhidin asýl anlamýndan mahrum býrakýp onlarý Tevhidin lafzý ile oyalama ve kandýrma yolunu seçmiřlerdir. B;yle

kimseler, Tevhidi esaslara gerçekte iman etmemiş, Tevhid düşmanlarıdır. Tevhid düşmanlarının, Kur’ani gerçekleri bulandırma, vahyi esasları asıl manaları düşünde manalandırmaya çalışmaları, geçmiş düşman Tevhid düşmanlarının fersah fersah geride bırakmayı, en onursuz, en bahsiyetsiz yüntemlerle sürümektedir. Kur’an’ın anlaşılmaması istemeyenler, değişik yüntemlerle insanların Kur’an’ı anlamalarına engel olmak için Tevhid kavramını sürüklü olarak bulandırmaya, anlamını değiştirip çarpıtmaya hâ çalışmaktadır. Günümüzde, Tevhidi ilkeleri bulandırma, Kur’ani kavramları karıştırma çalışmaları, isimlerinin başına Tevhid süzünü koyan çeşitli gruplar tarafından en sinsi şekilde devam etmektedir. Bunlarla beraber Yslâm düşmanı tağuti sistem, bu sistemi ayakta tutan putperest particiler, sistemin kiralık ajanları Prof. ünvanlı kişiler, birik ve küfür yuvası vakıflardaki Samiri soylu bel’amlar, Diyanet şebekesi, cehalet içerisinde yüzen tarikat şeyhleri ve sistemin düşmanları; güncü olan basın da var günümüzde ile Tevhidi bulandırmaya çalışmaktadır. Kur’an’ın anlaşılmaması istemeyen unsurların en tehlikelisi, hiç bir küfür yuvası ki, Kur’an çalışmaları yaptıkları ileri sürüp Kur’ani kavramların anlamlarını ve mesajını çarpıtın, Hakkı batıyla bulayıp Tevhidi gerçekleri gizleyen tağuttan icazetli birik ve küfür yuvalarında yuvalanan Samiri soylu bel’amlardır. Bunlar, içerisinde buldukları birik ve küfür, insanlar tarafından anlaşılmaması diye Kur’an’ı ve Tevhidi süylemi kılıf olarak kullanmaktadır. Bu bel’amlar, tağuti sistemin payandası, peytanın insanlara sağdan yaklaşan temsilcileridirler. Sünnetullahın değişmez bir gerçektir ki, Tevhid-birik, Hak-batıl mücadelesi her düşmande olduğu gibi bugün de devam etmektedir. Bu nedenle Tevhidi esasların düşmanı olan küfür ve birik cephesi, küfürlerini icra ederlerken, Hakkın temsilcileri olan Tevhid erleri de, insanların Tevhidi esaslara davet etmeye, onları tağuti sistemi reddetmeye, Samiri soylu bel’amların çarpıtmalarından kaçınmaya davet günümüzde revlerini sürümektedir. Tevhid-birik, Hak-batıl mücadelesinde zafer, kâfirlerin, m&şrik ve bel’amların t&şm çabalarına, ağızlarıyla Allah’ın nurunu s&şnd&şmek isteme gayretlerine rağmen, Tevhidi ilkelere davet edenlerin olacaktır. Bu, ilahi bir gerçek ve Kur’ani bir m&şjedir. “Ağızlarıyla Allah’ın nurunu gidermeyi gerçekten istiyorlar, Allah’ın takdir etmesi başkadır, O, nurunu gerçekten tamamlayacaktır, velev ki kâfirler hep g&şmese de! O ki,

Rasulúnú hidayetle ve hak dinle gúnderdi, her dinin úzerinde ústún kıldy, velev ki múpriler hop gúrmese del” (Tevbe, 32-33)

Bu köpe yazısınyn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazısınyn için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=256